

— obligarea titularului mărcii comunitare contestate la plata totalității cheltuielilor de judecată viitoare aferente acestei proceduri și la restituirea către reclamantă a cheltuielilor aferente căii de atac efectuate până în acest moment.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă care cuprinde elementele verbale „BLUE JEANS GAS” pentru produse din clasele 3, 9, 14 și 25 – marca comunitară înregistrată sub nr. 305050.

Titularul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta.

Motivarea cererii de declarare a nulității: motivarea expusă în cererea de declarare a nulității se întemeiază, pe de o parte, pe aplicarea articolului 53 alineatul (1) literele (a) și (c), a articolului 8 alineatul (1) litera (b), a articolului 53 alineatul (2) și a articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 și, pe de altă parte, pe înregistrările franceze nr. 1594704 și nr. 1627459 ale mărcilor figurative „-GAS-BIJOUX” și „BIJOUX -GAS-” pentru produse din clasele 14 și 25.

Decizia diviziei de anulare: anulează în parte marca comunitară.

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia diviziei de anulare, anulează în parte marca comunitară și respinge cererea de declarare a nulității.

Motivele invocate:

Încălcarea articolului 56 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 [actualul articol 57 alineatul (3)] și a normei 22 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 2868/95; încălcarea articolului 15 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 40/94 și a articolului L714 alineatul (5) litera (b) din Codul proprietății intelectuale francez; încălcarea articolului 73 din Regulamentul nr. 40/94 (actualul articol 75), întrucât camera de recurs a săvârșit mai multe erori de drept și de apreciere în ceea ce privește dovada utilizării mărcii anterioare din clasa 25.

Aplicarea greșită a articolului 52 alineatul (1) litera (a) și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 și încălcarea articolului 53 din Regulamentul nr. 40/94 și a dispozițiilor din dreptul francez, adică articolul 2262 din Codul civil și articolul L714 alineatul (3) din Codul proprietății intelectuale francez, întrucât aprecierea camerei de recurs cu privire la riscul de confuzie este eronată.

Încălcarea articolului 74 din Regulamentul nr. 40/94, întrucât camera de recurs a statuat ultra petita, pronunțându-se cu privire la compararea produselor din clasa 14, care nu făcea obiectul acțiunii cu care era sesizată.

Încălcarea articolului 62 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, întrucât camera de recurs nu putea nici să se limiteze la examinarea dreptului anterior care rezultă din marca nr. 1594704, după ce a hotărât să exercite competențele diviziei de anulare, nici să trimită cauza la divizia de anulare pentru a se pronunța asupra celorlalte drepturi invocate, care fuseseră deja examinate.

Recurs introdus la 28 februarie 2012 de Willem Stols împotriva Hotărârii din 13 decembrie 2011 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-51/08 RENV, Stols/Consiliul

(Cauza T-95/12 P)

(2012/C 126/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Willem Stols (Halsteren, Țările de Jos) (reprezentanți: S. Rodrigues, A. Blot și C. Bernard-Glanz, avocats)

Cealaltă parte în proces: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității prezentului recurs;
- anularea Hotărârii pronunțate la 13 decembrie 2011 de Camera întâi a Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene în cauza F-51/08 RENV, Stols/Consiliul;
- admiterea concluziilor prezentate de recurent în primă instanță;
- obligarea Consiliului la suportarea cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă următoarele motive:

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că TFP ar fi încălcat dreptul Uniunii în cadrul examinării primului motiv invocat în primă instanță, întemeiat pe încălcarea articolului 45 alineatul (1) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene și pe o eroare vădită de apreciere:
 - prin utilizarea unui criteriu neprevăzut la articolul 45 alineatul (1) din statut (punctele 46 și 47 din hotărârea atacată);
 - prin motivarea insuficientă a hotărârii și prin punerea în discuție a încadrării în două grupe de funcții, prevăzută la articolul 5 din statut (punctele 52-54 din hotărârea atacată) și

- prin faptul că motivarea sa este afectată de o inexactitate materială și printr-o interpretare eronată a criteriului lingvistic prevăzut la articolul 45 alineatul (1) din statut (punctele 50 și 51 din hotărârea atacată).
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că TFP, în cadrul examinării celui de al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 59 alineatul (1) din statut și pe încălcarea principiului nediscriminării, ar fi adoptat o concluzie în mod necesar viciată din punct de vedere juridic, în măsura în care a înlăturat al doilea motiv ca inoperant întrucât primul motiv nu era întemeiat, în condițiile în care ar fi săvârșit mai multe erori de drept când a concluzionat că primul motiv nu era întemeiat (punctele 59 și 60 din hotărârea atacată).

Acțiune introdusă la 7 martie 2012 — Spania/Comisia

(Cauza T-109/12)

(2012/C 126/44)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Rubio González)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2011) 9992 a Comisiei din 22 decembrie 2011 privind reducerea contribuției financiare din Fondul de coeziune, acordate pentru următoarele proiecte: „Acțiuni de punere în aplicare în cadrul dezvoltării etapei a doua a planului director de gestionare a deșeurilor solide urbane în comunitatea autonomă Extremadura” (CCI nr. 2000.ES.16.C.PE.020); Emisare: „Bazinul mediu Getafe și bazinul inferior al Arroyo Culebro (bazinul râului Tajo-Asanare)” (CCI nr. 2002.ES.16.C.PE.002); „Reutilizarea apelor tratate pentru irigarea zonelor verzi în Santa Cruz de Tenerife” (CCI nr. 2003.ES.16.C.PE.003) și „Asistență tehnică pentru studiul și redactarea proiectului de aprovizionare cu apă în Mancomunidad de Algodor și de extindere a aprovizionării” (CCI nr. 2002.ES.16.C.PE.040);
- obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1386/2002 al Comisiei din 29 iulie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1164/94 al Consiliului privind sistemele de gestionare și de control pentru asistența acordată din Fondul de coeziune și procedura de efectuare a corecțiilor financiare⁽¹⁾ întrucât au trecut mai mult de trei luni între data audierii și data emiterii deciziei.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului H din Anexa II la Regulamentul nr. 1164/94 al Consiliului din 16 mai 1994 de creare a Fondului de coeziune⁽²⁾, întrucât procedura prevăzută în acest regulament a fost inițiată fără să se fi efectuat verificările necesare.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului H din Anexa II la Regulamentul nr. 1164/94 al Consiliului din 16 mai 1994 de creare a Fondului de coeziune, întrucât nu au existat constatări care să infirme declarațiile de încheiere a proiectelor.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului H din Anexa II la Regulamentul nr. 1164/94 al Consiliului din 16 mai 1994 de creare a Fondului de coeziune, întrucât nu s-a demonstrat existența unor neregularități.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime, în legătură cu proiectul CCI nr. 2000.ES.16.C.PE.020, întrucât Comisia a utilizat, în privința acestuia, criteriile cuprinse într-un document (Orientările privind corecțiile financiare referitoare la contractele de achiziții publice, prezentate statelor membre în cadrul reuniunii Comitetului de coordonare al fondurilor din 28 noiembrie 2007) care nu a fost făcut public în momentul în care autoritățile spaniole au prezentat documentele referitoare la sold, ci după 29 de luni.

⁽¹⁾ JO L 201, p. 5, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 67.

⁽²⁾ JO L 130, p. 3; modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1264/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999, JO L 161, p. 57.

Acțiune introdusă la 27 februarie 2012 — Iranian Offshore Engineering & Construction/Consiliul

(Cauza T-110/12)

(2012/C 126/45)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Iranian Offshore Engineering & Construction (Teheran, Iran) (reprezentați: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea și J. Iriarte Ángel, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene